

П'ЯТНИЦЯ,
20
ТРАВНЯ,
№ 17 (644)
1960 року
Ціна 20 коп.

За наукові КАДРИ

МИ, РАДЯНСЬКІ ЛЮДИ, ДУШЕЮ І СЕРЦЕМ
СХВАЛЮЄМО ВСЕ СКАЗАНО ТОВАРИШЕМ ХРУЩО-
ВИМ. ЙОГО МУДРА І РІШУЧА ЗАЯВА — ЦЕ НЕПО-
ХИТНА ВОЛЯ ВСЬОГО РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ
СВЯТО ВІДСТОЮВАТИ МИР, ЧЕСТЬ І СВОБОДУ
СВОЄЇ ЛЮБИМОЇ БАТЬКІВЩИНИ.

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

Колектив університету гаряче схвалює дії Радянського уряду і Комуністичної партії

На всіх факультетах університе-
ту 14 травня відбулися багатолюдні
мітинги протесту проти прово-
каційних дій уряду США. Всі ці
студенти таврували ганьбою аме-
риканську вояччину. З палкими
промовами виступили Б. Л. Гуре-
вич, Д. І. Богуненко, О. В. Богат-
ський, студентка III курсу фізико-
математичного факультету В. Ча-
пала, студент IV курсу історичного
факультету Бистрін, П. Т. Марку-
шевський, Д. К. Елькснер.

На спільному мітингу істориків і
філологів доцент П. Г. Чухрій ска-
зав, що основне — це всім згурту-
ватися навколо партії і уряду і
працювати кожному якомога
більше, бо в цьому запорука нашої
могутності.

17 травня у великому актовому
залі відбувся загальноуніверситет-
ський мітинг, присвячений заяві
Голови Ради Міністрів СРСР
М. С. Хрушова президентові Фран-
ції де Голлю, прем'єр-міністрові
Великобританії Макміллану, пре-
зидентові США Ейзенхауєру 16
травня 1960 року.

Першим на мітингу виступив за-
відуючий кафедрою загальної істо-
рії, доцент К. Д. Петряєв. Від іме-
ні всього колективу університету
він гаряче підтримав заяву глави
нашого уряду М. С. Хрушова і ви-
словив впевненість у тому, що ця
заява знайде схвалення у всіх про-
гресивних і миролюбних людей сві-
ту.

На трибуні професор Д. Г. Ель-
кін, його полум'яна промова була
заслухана з великою увагою. Про-
фесор Д. Г. Елькін каже: «Ми пов-
ністю приєднуємось до слів М. С.
Хрушова, бо так думаємо ми, так
думає весь радянський народ. Ми
нікому не дозволимо посягати на
ті набутки, які створені руками
трудящих, звільнених Великим

Жовтнем. Нас ніхто не залякає, ми
впевнено будемо йти до комуністич-
ного».

Професора Д. Г. Елькіна змінує
на трибуні доцент Ф. Є. Петрунь.
Він сказав: «Виступ М. С. Хрущо-
ва — це мужній і гордий акт. Його
заява — це заява всіх нас, усіх
чесних людей світу. Наша партія
міцна, як граніт. Наші води свя-
щенні, наша земля священна і на-
ше повітря священне. Ми нікому
не дамо посягнути на суверенітет
нашої великої держави. Я пращаю-
ся нашою армією. Але ми будемо
бити ворога не тільки зброєю. Бу-
демо бити його і знанням. Ми всі
повинні якомога більше працюва-
ти. Ми зробимо все, щоб довести
нашу відданість Комуністичній
партії. Виступ М. С. Хрушова — це
виступ на захист миру».

З пристрасним словом виступає
студент III курсу історичного фа-
культету, Герой Радянського Сою-
зу Н. Якупов. «Ми, студенти уні-
верситету, — сказав він, — схвалює-
мо всі дії нашого уряду. Переможе
миролюбна політика нашого уря-
ду».

На трибуні студент IV курсу фі-
зико-математичного факультету
Ю. Романов: «Ми повністю згодні
з заявою. Нас нікому не залякати.
Ми — найсильніші в світі. Про це
свідчить і нагадує всім перший в
світі корабель-спутник».

Учасники мітингу прийняли резо-
люцію, в якій висловили цілковите
схвалення заяви М. С. Хрушова.

СКОРО В КОСМОС ПОЛЕТИТЬ ЛЮДИНА

Радянська наука вписала ще од-
ну блискучу сторінку в історію за-
воювання космічного простору — в
космос послано справжній повітря-
ний корабель, вага якого дорівнює
4,5 тонни. Ця блискуча перемога
радянської науки і техніки зв'яза-
на з безперервним зростанням не-
шої соціалістичної промисловості,
зростанням майстерності інженерів
і робітників, які змогли устаткува-
ти, побудувати і запустити такий
гігантський корабель.

Розквіт наук в нашій країні
дав можливість побудувати вели-
чезний космічний корабель. Най-
важливішою особливістю у вико-
ристанні цього нового супутника
Землі є випробування кабіни, де
створені всі умови для перебуван-
ня в ній людини. Ці випробування
дозволяють сподіватися, що неда-
леко той час, коли перша радян-
ська людина облетить навколо по-
верхні Землі, а пізніше полетить в
бік Місяця і зійде на ньому.

Другою особливістю нової раке-
ти є керування її польотом з по-
верхні землі. Послушним волі лю-
дини, космічний корабель, вико-
навши програму своїх робіт, ввійде
в густі шари атмосфери.

Майбутні міжпланетні подорожі
потребують великої кількості вче-
них, які будуть обслуговувати поль-
оти цих космічних кораблів як
на них самих, так і на поверхні
Землі.

Молодь, вивчайте основи цих на-

ук. Вони лежать в практиці побу-
дови і використання космічних ко-
раблів. Вивчайте з самого початку
грунтовно фізику і її галузі: аеродинаміку,
газодинаміку, астрономію, теорію горіння і автоматіку.

Адже завтрашній день принесе
звістки про нові здобутки радян-
ського народу, ще більш грандіозні і захоплюючі. Ми впевнені у
своїх силах, бо ми з бадьорістю
дивимось у майбутнє, бо на нашо-
му боці, в нашій боротьбі за мир і
за щастя народів все передове люд-
ство.

В. О. ФЕДОСЕЄВ,
доцент фізико-математичного
факультету.

Глибока Вам шана

Створення штучних супутників
Землі великої ваги і розмірів, по-
тужної ракети-носія, здатної ви-
вести на задану орбіту супутник
вагою в кілька тонн, — ось віхи на
шляху до створення космічного ко-
рабля, який буде використаний для
майбутніх подорожей людини у
космічний простір.

Звістка про запуск космічного
корабля викликала у колективу на-
шого факультету одностайне за-
хоплення і гордість за радянських
вчених, які працюють у цій галузі.
Глибока їм шана за досягнення
таких блискучих успіхів.

Н. Л. ОЛЕНОВИЧ,
доцент хімічного
факультету.

Сесія розпочалась

Вісті з хімічного

На факультеті атмосфера сесії.
На I-му і III-му курсах пройшли
збори студентів і викладачів, на
яких детально обговорено питання,
зв'язані з підготовкою і проведен-
ням літньої екзаменаційної сесії.

На I-му курсі пройшли колокви-
ми з математики і хімії. Відповіді
студентів залишили хороше вра-
ження. Лише студенти Івахненко і
Десятников не вивчили матеріалу,
винесеного на колоквиум.

На IV курсі сесія вже розпоча-
лась. Складено всі заліки. Біль-

шість студентів захистили курсові
роботи. Але не всі... Студенти Со-
шик, Стоянова (аналітична фурака-
ція), Барчук, Георгієвська, Кодим-
ська, Самойлович, Черношкурова
(фізико-хімічна фуракація) курсо-
вих не захистили.

Не склали заліку з іноземної мо-
ви студенти Стоянова, Черношку-
рова, Чекурда, Гаврилюк.

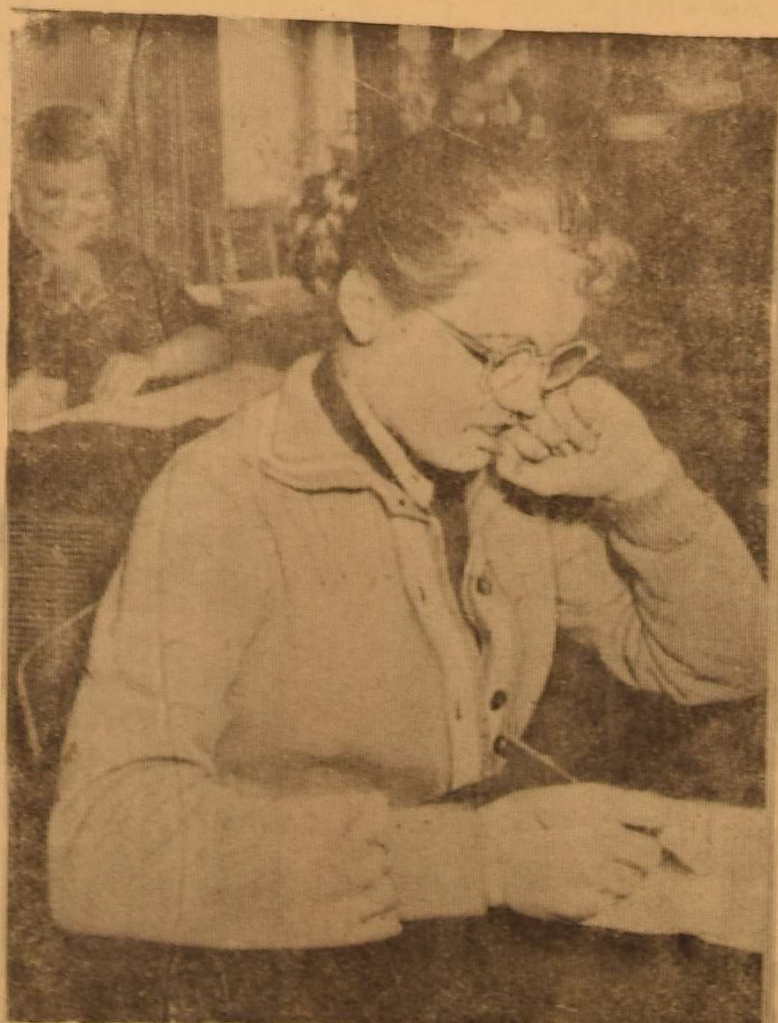
Студентка Левіна не склали ек-
замену з будови молекул.

Ганебну двійку одержали на ек-
замені з політекономії студенти
Барчук і Гаврилюк. Вони користу-
валися шпаргалками.

Два заліки

Залік з української мови, який
польської, Мидько, Меліхової, Го-
ленишевої, Дідорчук, Ільїної, Куп-
ченко свідчили про те, що до залі-
ку вони готувалися так же старан-
но і сумлінно, як і до екзамену,
який вони склали в зимову сесію.

Інше враження справляють від-
повіді студентів Попович, Белодо-
вої, Куранді, Кушнір, Чебанен-
ко. Поверхове знайомство з одни-
ми питаннями курсу і повне не-
знання інших — ось що характери-
зує їхнє ставлення до підготовки.

Студенти IV курсу біологічного факультету складають екза-
мен з іхтіології доцентів Замбриборшу.

Фото П. Дутка.

МИ ВІДКРИВАЄМО НЕБО ДЛЯ МИРУ

Весь світ схвилювала звістка про
запуск космічного корабля.

У нас досягнення радянської на-
уки викликають захоплення і по-
чуття законної гордості. Ми від-
криваємо небо, щоб проникнути в
космос, щоб збагатити людство но-
вими відкриттями, які допоможуть
підкорити природу. Ці відкриття
принесуть користь усьому людству.
Який різкий контраст з політикою
«відкритого неба», що її вимагають
американські імперіалісти, щоб ма-
ти змогу засилати в повітряний
простір свої шпигунські літаки!

**І. М. ЛУЦЕНКО,
М. О. МІХНЕНКО,
І. О. РЕСКОЛЕНКО,**
студенти VI курсу
заочного відділу
географічного факультету.

Трибуна комсомольського активіста

Навчання активу*

Допомогти знайти нові форми роботи повинні факультетські бюро і комітет комсомолу. Адже не секрет, що ми ще мало вчимо курсовий і груповий актив. Комсорг II курсу фізмату Меркуленко вірно говорив про те, що часто ми обираємо до бюро людей, у яких є велике бажання працювати, але нема ніякого досвіду. Ось тут і потрібне навчання активу. А на фізматі не змогли своєчасно навчити актив і через те потім було важко вимагати.

Цілком вірно зробили комсомольці всіх факультетів, записавши до рішень зборів одним із пунктів навчання комсомольського активу. Але вчити тільки на семінарах, школах активу недостатньо. Потрібно вчити на місці. Абсолютно вірно на зборах хімічного факультету виступив О. В. Богатський, який відзначив, що в роботі бюро не було живого контакту з курсовим. Одних офіційних засідань замало. Комсорг I курсу хімфаку розповіла на зборах, що бюро курсу намагалось зробити що-небудь цікаве, корисне, але наштотувалося на труднощі. А члени факультетського бюро не допомогли. Ось і вийшло, що студенти «пасивні». Навіть прикріплені до курсу члени бюро не подали практичної допо-

моги першкурсникам, та й бачити їх можна було від випадку до випадку.

Мало допомагало факультетське бюро біологічного факультету комсомольським бюро III і IV курсів. Це призвело до того, що робота на курсах велась дуже погано. А у студента I курсу історичного факультету Корещького склалась думка, що члени факультетського бюро просто збирають різні відомості, а не допомагають курсовим бюро. Безумовно, це не так. Членам курсового бюро допомагали, але безпосередньої роботи з комсомольцями курсу не було.

У нас ще буває так, що члени факультетського бюро приходять на курс тільки на комсомольські збори. Тут вони виступають перед комсомольцями з довгими промовами. Останнім часом вони зв'язані тільки з членами курсового бюро і, в крайньому разі, з групорами.

Потрібно не тільки покарати комсорга за те, що його комсомольці не з'явилися для участі в рейді або на політінформацію, а й показати, як зробити, щоб зривів не було.

Багато наших активістів ще зовсім не вміють розподіляти свій час. Часто з ними траплялося те, що

називають «заїла текучка». Наприклад, на хімічному факультеті за організаційну роботу відповідає Сухорукова. Вона могла б дуже добре справитися з роботою, якби свої зусилля спрямувала на організацію активу, а не виконувала всі доручення особисто. Майже весь свій час вона витратила на виконання біжучих доручень, а їх чимало. Це призвело до того, що погано було організоване навчання активу, мало допомагали в роботі курсовим комсомольським бюро.

Комсорг II курсу хімічного факультету Камалов на зборах сказав, що слабо здійснювався зв'язок оргсектора з курсовим бюро, не було контролю не тільки за роботою членів факультетського бюро, а й членів курсових бюро, не організовувались семінари для активістів курсу.

Наших активістів потрібно вчити знаходити головне в роботі, щоб це головне не губилося в другорядних справах. А для того, щоб розв'язувати і біжучі питання, потрібно мати актив оргсектору і вміти розподілити роботу на ділянки так, щоб за кожну з них відповідала певна людина. Тоді оргсектору факультетського бюро залишиться тільки керувати роботою, а не робити все самому.

Кожному комсомольцеві—доручення

Ми завжди говоримо про роботу комсомольських активістів, та рідко згадуємо про те, як комсомольці допомагають активу. Треба, щоб всі комсомольці допомагали комсоргам. Про це на звітно-виборних зборах комсомольської організації історичного факультету говорив П. Г. Чухрій. Але, на жаль, на наших зборах, коли мова йде про недовіки, в них обвинувачують тільки актив. Так було на зборах II курсу біологічного факультету. А якщо запитати комсомольців курсу, що зробили вони, щоб організація працювала краще, то вони, напевно, нічого переконливого не скажуть. У нас є ще чимало комсомольців, які не виконують ніяких доручень. Так, студенти V курсу хімічного факультету Шнайдер і Дунаєв, студентка V курсу географічного факультету Балашова, студенти V курсу фізмату Іорш і Гладкова, студенти V курсу філфаку Коструба і Майстренко спромоглися протягом п'яти років навчання в університеті не виконувати ніяких доручень.

Хіба це нормально, що половина комсомольців університету не має доручень? Це питання піднімалося на всіх комсомольських зборах. В доповіді бюро хімічного факультету так і сказано: «До цього часу не кожен комсомолец має доручення, не ведеться облік виконання доручень. Тому ми не працюємо на повну потужність, тому у нас переважані деякі товариші. В нас часто бувало, що невиконання комсомольських доручень залишалось поміченим, безкарним».

Доручили комсоргу I курсу Фонтанкіній організувати чергування в гардеробі. А вона говорить: «Не знаю... якщо захочуть». Хіба можна миритися з таким станом справ? Адже кожен з нас, вступаючи до

комсомолу, обіцяв виконувати всі доручення, які дасть йому організація.

Мабуть, в значній мірі винуваті й ми, комсомольські керівники. Звичайно, якщо сам комсорг сумнівається в тому, чи захочуть комсомольці виконувати доручення, то комсомольці теж починають подумувати про те, що їх можна і не виконувати. Вірно зверталась до комсомольців факультету на звітно-виборних зборах Варивода: «Хай кожен комсомолец замислиться над тим, який він комсомолец, і щоб кожен брав активну участь в роботі своєї організації».

На всіх факультетах, за винятком біологічного, студенти V курсів відокремлюються від своїх молодих товаришів. На історичному факультеті, наприклад, на неділю з'являється всього декілька

п'ятикурсників. Членські внески — й ті збираються несистематично. Звичайно, не обов'язково давати всім студентам V курсів постійні доручення, але тимчасові кожний п'ятикурсник зміг би виконувати.

Таким чином, перед комсомольським активом стоїть завдання: підвищити вимогливість до комсомольців, здійснювати суворий контроль за виконанням доручень.

А комсомольське бюро курсу в кінці кожного року буде писати характеристики на комсомольців. В них в першу чергу буде відзначатися, які доручення виконав кожний і як ці доручення виконані.

Потрібно більше вкладати душі у всяку працю. Тоді робота нашої організації принесе велику користь і буде цікавою.

Н. ПЛОТКІНА.

НА ПОРОЗІ

Підводимо підсумки семінарських занять

ЕКЗАМЕНІВ

Закінчилися семінарські заняття з історії КППС на перших курсах фізико-математичного факультету і українського відділу філологічного факультету.

Слід сказати, що абсолютна більшість студентів у цьому році наполегливо працювала над оволодінням марксистсько-ленінською теорією. Багато студентів виступало із змістовними рефератами і повідомленнями з найважливіших проблем курсу.

Активну участь в семінарах брали студенти I курсу математичного відділу Корчевський, Біberman (I група), Гузь, Чепуренко, Шумиловська, Пастушкова, Сербулова (2 група), Дашуков, Кузнецова (3 група); студенти українського відділу філологічного факультету Шишова, Вернигора, Ляшевська, Сидорова та інші.

Деякі студенти не зробили відповідних висновків із сумних для них підсумків залікової сесії, допускали пропуски лекцій і семінарів, погано працювали над вивченням курсу, несвоєчасно конспектували

програмовий матеріал, були пасивними під час семінарських занять. Це викликає серйозні побоювання за якість їх підготовки до екзаменів. Наприклад, студент Яцкар (3 група математиків) за весь перший семестр відвідав лише одне семінарське заняття, залік склав лише після другого разу. В другому семестрі Яцкар з 10 занять відвідав лише 3, на двох з них відмовився відповідати.

Студентка Жаданова в другому семестрі пропустила три заняття, а до двох не підступувалася. Студент філологічного факультету Олійник у другому семестрі прийшов на заняття лише два рази, та й тут відмовився відповідати. Багато пропусків було у студентів Чепельчук, Мойсеєнко, Задніпрянця та ін.

Погано, що комсомольці групи, громадськість факультетів, крім загальних розмов, нічого не зробили по відношенню до цих ледарів і прогульників.

Є. Т. ШИЯН,
старший викладач
кафедри історії КППС.

Заняття проходили активніше

Семінарські заняття на других курсах хімічного і філологічного факультетів в цьому навчальному році проходили жвавіше, активніше, ніж в минулому році.

Семінари будувалися з врахуванням особливостей факультетів, студентських груп і інтересів студентів. Студенти за рекомендацією викладача обирали теми доповідей, з якими вони виступали на семінарських заняттях. Так, з добре продуманими, змістовними доповідями виступали студенти хімічного факультету Коноваленко, Квасенко, Юраш, Камалов, Гриньова; студенти філологічного факультету

Стерненко, Черненко, Ярина. Обговорення доповідей сприяло всебічному розбору теоретичних питань історії КППС.

Погано відвідували заняття в другому семестрі студенти Лутошкін, Чорноіван (хімфак), Антипін, Алтухова, Юрчук, Черкасов (філфак). Дуже погано готувалися до семінарів студенти Москвіна, Любарська, Опря, Фельдман (хімічний факультет), Іванова, Юріна (філологічний факультет).

А. І. РОМАНОВСЬКИЙ,
старший викладач
кафедри історії КППС.

ПЕРШЕ МІСЦЕ ПРИСУДЖЕНЕ ФІЛОЛОГАМ

В конкурсі на кращу газету, який відбувався в університеті з 20 квітня по 5 травня, брали участь всі факультети, за винятком фізико-математичного.

Жюрі конкурсу розподілило місця так:

I місце — «Філолог»,

II місце — «Історик»,

III і IV місця поділили газети «Земля і надра» та «Радянський хімік»,

V місце — «За міщиріську біологію».

ЧЕШЬКИЙ ВЧЕНИЙ В УНІВЕРСИТЕТІ

Професор-геоморфолог Братиславського університету (Чехословаччина) Г. Лукніш під час перебування в Одесі знайомився з явищами зсувів, карстовими процесами, утворенням лиманів та форму-

ванням дністровських плавнів. Йому допомагали в роботі доценти І. Я. Яцько, Г. М. Аксент'єв, О. М. Дроздов.

Фото П. Г. Іванова.

* Закінчення. Початок добірки див. в № 16.

„ВЕРХОВИНО, МАТИ МОЯ...“

Понад сто п'ятдесят студентів та викладачів нашого університету на початку травня відвідали Ужгородський університет.

Наші студенти познайомилися з життям університету, зустрілися з ужгородськими товаришами.

Жвавий обмін думками про самодіяльність обох університетів викликали два концерти, дані одеситами для гостинних хазяїв.

Вітаючи закарпатців, доцент І. М. Дузь говорив про надзвичайне враження, яке справила на одеситів поїздка по Закарпаттю, про незабутність краси цього краю.

— Ми влячні Комуністичній партії за щасливе життя, за створений нею світ, в якому людина прекрасна.

— Не так вже й далеко від Ужгорода до Одеси,— говорить секретар партбюро Ужгородського університету г. Чепур. Дружба наша тільки починається. І квітнути їй, доки будуть в наших серцях жити зелені Карпати, пахучі лісові квіти, широкий і бистрий Уж.

— Не так вже й далеко від Ужгорода до Одеси,— говорить секретар партбюро Ужгородського університету г. Чепур. Дружба наша тільки починається. І квітнути їй, доки будуть в наших серцях жити зелені Карпати, пахучі лісові квіти, широкий і бистрий Уж.

До самого відходу поїзда ми сумнівалися в реальності поїздки. Місяців два тому бабуся надворе ворожила. Або поїдемо або ні. Перед самою поїздкою ніхто не знав, чи поїде ж саме він... Драмгурток же взяли, чим струнний оркестр гірський?..

Навіть тримаючи в руках квиток, думали: «Раптом не піде поїзд? Раптом Ньюма чи Бобровський підійде і скаже: «Пробачте, ми помилково видали вам квиток. Його повинен одержати товариш Іванов...».

Лише коли поїзд рушив, всі зітхнули легко і вільно. Подорож почалася. Подорож — вже реальність.

Як сама поїздка? Вони всі схожі одна на одну. Чемодани, пошуки кращого місця. Ковбаса Валі Мирної і вино хлопців з естрадного. Шахи, доміно, задумливі ліричні пісні Олі Гармаш...

І жовтий блиск світла нічних станцій в очі тим, хто не спить, хто хоче бачити все. І нарешті

ЛЬВІВ

Личаківське кладовище, де похований Великий Каменяр. Це — святиня народу. Як Тарасова гора в Каневі. Як Лесина могила в Києві...

Іван Франко... Ім'я до болю рідне кожному українцю, близьке і дороге кожній радянській людині.

Ярослав Галан... Життя і щастя своє він віддав своєму народові, землі своїй.

Олександр Гаврилюк і Степан Тудор... Борці, що загинули на передовій радянської літературі в перший день Великої Вітчизняної війни.

Соломія Крушельницька... Закарпатський соловей, що насмілилась принести в царські палаци українську пісню в той час, коли за одну лише згадку про українську культуру катували, кидали в тюрми і посилали на каторгу.

Маркіян Шашкевич і Іван Труш, Конопницька і Запольська, сотні невтомних трудівників і борців за волю Західної України...

Це минуле Львова. А навкруги — чудесні парки, сади, хмільний аромат квітучої магнолії, веселий сміх дітей. Навкруги — трудовий Львів з його заводами, фабриками, з його прекрасними людьми. Це — сучасність Львова. І ось гордість Львова — університет ім. І. Франка.

Прекрасні приміщення. Добре обладнані кабінети і лабораторії. Красиві гуртожитки і скверики для відпочинку студентів.

Але 7 годин на Львів — це хвилинка, не більше. Нас чекає.

УЖГОРОД

На Ужгород, як і на все Закарпаття, наклало відбиток те, що в 2 кілометрах — кордон. В місті можна разом з українською почути угорську, польську мови...

— Як проїти до університету?

— Провіть? До університету?

— Ходітьте, я проведу. Ви, певне, приїжджі? Ну як — вам подобається наш Ужгород? Що ж вам подобається найбільше?

— Хочете знати, що найбільше сподобалося одеситам в Ужгороді і взагалі на Західній Україні? — Щирі, хороші люди.

А в університеті Микола Макара говорить нам:

— Знаєте що, хлопці і дівчата? Хай краще співається і танцюється вам у нас. А тому ми перед концертом поїдемо в

НЕВИЦЬКЕ

Широколистий шумливий ліс обступив з усіх сторін, і вузька стежка, здавалось, не веде, а затапує в тінь дерев. На кожному кроці квіти.

В самій гушавині лісу — струмок. І велетенське дерево в два обхвати на висоті другого поверху нахилилось над нами. І раптом — ку-ку! Шедра карпатська возуля кує нам сто три роки життя!

ВАСИЛЬ ВОВЧОК

Більшість з нас познайомилися з ним, як з поетом. Автор трьох книг поезій, хороший ліричний поет, він дуже популярний на Закарпатті.

Щирий у своїх почуттях, навіть дещо по-дитячому щирий, він одразу полонив серця тих наших студентів, що познайомилися з ним.

— Я ж вівчар, друзі, Я ж довгий час пас віви на полонині.

Він витягає сопліки і довго ще чарує присутніх чудесними звуками гуцульських співаків.

На прощання він каже:

— Обов'язково сходіть в нашу

КАРТИННУ ГАЛЕРЕЮ

В Ужгородській галереї містяться оригінали картин Т. Г. Шевченка, «Дарі в Чигирині» та «Притча про виноградяра».

А неперевершені красою своєю пейзажі художника Васильківського! Адже його «Пейзаж з річкою» — це невичерпне багатство барв рідної художникові природи України, це щирий поклик до кожного ніжного, люблячого свою Батьківщину серця.

А поряд оригінали творів Айвазовського і Труша, Тропініна і О. Мурашко, Імре Реверса і Ге. Бокшяя і Глюка...

УЖГОРОДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Його ж то ми й бачили менш за все. Радісні, усміхнені, привітні обличчя наших друзів-ужгородців — але сесія є сесія. І коли тобі сьогодні треба йти складати залік — тут не до спільних прогулянок і довгих розмов. Та все ж вони були. Та все ж, зібравшись увечері на березі Ужа, п'ятикурсники жваво обговорювали проблему призначень. І довго і захоплено сперечалися «молодші» — що краще: море чи Карпати...

„НАШІ ДІВЧАТКА“

Вечірній синій вітерець розносить по вулицях запахи карпатського лісу. Місто повнилося запахами фіалок, незабудок — величезного арсеналу гірських і лісових квітів. В тісному гурті на березі Ужа зібралися Шура Вашенко, Оля Гармаш, Люда Шабалтій, Світлана Ворона. Немає тільки Валі Мирної. Аж ось і вона.

— Валю-ю-ю!

— Біжу!

Розвіваються стрічки, весела і задихана підходить Валя до подруг. Українські національні костюми надзвичайно пасують до легкої сині ввечора, і група дівчат здається такою мальовничою, що мимоволі привертає увагу перехожих. А ту ще з гурту вилітають перші фрази пісні:

«Ой там на торжку, на базарі, Жінки чоловіків продавали...»

Жартівливі українські пісні у виконанні квінтету давно полюбилися нашим студентам.

— Наші дівчатка! — в цих словах студентів-одеситів гордість за університет, який виховав такий хороший колектив співаків.

Ось і на концерті довго не вихали оплески, якими глядачі відчували подругам за одержану насолоду.

— Жаль тільки, що мало привезли українських пісень,— говорить Йосип Галайда, студент V курсу історичного факультету.— Адже на Закарпатті люблять і цінують їх.

Та це вже на совісті наших керівників студклубу Наума Лейдермана та Ігоря Бобровського, які занадто захопилися естрадою.

СПІВАЄ ВОЛОДИМИР МАКАРОВ

Ми звикли вже на кожному нашому концерті слухати його незмінні «Скажіть, девушки» та «Марецьяр». І цього разу мелодійний тенор Макарова, ніжні італійські пісні викликали захоплення слухачів.

— Це дуже майстерно. Це виконання зрілого майстра співу,— говорить В. Григ, студент III курсу фізмату.

Тиша, незвична при такій аудиторії тиша панувала в залі, коли Ірина Самофалова співала пісню Домініко Медуні «Лечу я».

НАШ ДРУГИЙ КОНЦЕРТ

З другої поїздки в гори всі поверталися схвильовані.

— Ви розумієте,— гарячилася Галя Свидюк,— хочеш гори — на тобі гори, хочеш ліс — на тобі ліс. Тут тобі й хаші непролазні, і бар-

Ці усмішки і квіти гостям з Одеси.

Фото П. Дутка.

висті галєвинки. Тут тобі й струмочки великі і малі, тут тобі й повноводя Латориця. І навіть шумливі і нестримні гірські річки, імен яких ми й не знаємо...

І все це, звичайно, не могло не вплинути на наш другий концерт.

Співає хор. Дружно аплодує зал «Комсомольській», «Реве та стогне Дніпр широкий». Тепло проводжають наші закарпатські друзі Юру Ямка, бурхливо висловлюють своє захоплення дотепністю Соколяцького і оригінальним перетворенням Бобровського, мелодійністю пісень Горбенко і гармонійністю оркестру.

ПІСЛЯ КОНЦЕРТУ

«закидаємо вудочку»:
— Мда... Концерт все ж не вдавсь... Шось трохи не те...

Наші сусідки, дівчата з фізмату, не наважуються висловлюватися. Зате Василь Савчинець, теж з фізмату, зразу ж починає обговорення:

— Ні, такі молодці хлопці! У нас би так не вийшло.

— Ну ти вже облиш! Хор у нас сильніший...

— Правда, солістів таких нема. Макаров, Мірська, тоді ота дівчина, що співала «Лечу я»...

— Ні, це добре... — говорить Маріца Антоловська, сама солістка.

І всі без винятку захоплено відгукуються про наших акробатів — «братів Чорненьких». Навіть ми, одесити, довго і широко аплодували нашим товаришам, хоч не раз вже бачили їх виступи в Одесі.

А В ГУРТОЖИТКУ НАС ПЕРЕХОПИЛИ ФІЛОЛОГИ

Тут всі зачаровані концертом. Це для них нове, свіже. І тому так захоплено прийнято ними.

— Оце особливо, пам'ятаєш,— зустріч професора і студента-дипломанта. Ну прямо з нас списано — це п'ятикурсник Василь Русин. Або інтермедія «Весна»...

— А цей, котрий — «Я не люблю весни»... Це ж справжній артист,— жадають захопленням очі Ані Симудик.

Пі подружку Христину більш за все порадував український квінтет.

— Знаєте, ми давно не відчували такого задоволення. Адже такі пісні, та ще в такому виконанні можна весь час слухати...

В її устах це звучить особливо похвально — вона ж бо сама відомо на Закарпатті виконання гуцульських пісень і співаків.

— Ну, а хоч чимось же ви незадоволені? — питаємо. — Є ж що, небудь, що вам не сподобалося?

— Звичайно, є,— вступає в розмову історик Йосип Янович.— Чому спортсменів не привезли? Тут ми б вам не поступились. І пісень про Одесу немає...

Розмова переходила на нову тему. Тем багато. І, хоч завтра вранці їхати, а вже четверта година — не хочеться розходитись з такими привітними, широкими друзями.

І тихенько, щоб не побудити тих, що послули, виходимо на вулицю. І знов по вулицях та набережних міста льнуть наші пісні.

З факультетів повідомляють

В засіданні кафедри взяли участь студенти

Недавно відбулося засідання кафедри політичної економії з участю студентського активу, на якому обговорювалось питання про успішність студентів четвертих курсів історичного і філологічного факультетів.

Було відзначено, що студенти-історики добре працюють над вивченням політичної економії соціалізму. Готуючись до семінарів, вони вивчають не тільки обов'язкову, але й додаткову літературу і беруть активну участь в обговоренні винесених на семінар питань. Заняття на курсі проходять цікаво і змістовно. Ряд студентів, які раніше працювали недостатньо, тепер покращили свою роботу. Це такі студенти, як Чорний, Дроздов, Ширяй. На курсі, однак, є окремі студенти, що погано працюють, а саме: Самофалов, Главенчук, Сагдєєв, Чердиченко. Особливу тривогу викликає студент Самофалов, який зовсім не хоче працювати.

На засіданні кафедри було відзначено, що основна маса студен-

тів IV курсу філологічного факультету сумлінно готується до семінарських занять і бере участь в їх роботі. Студенти, як правило, мають конспекти першоджерел з політичної економії. Є чимало студентів, які вивчають додаткову літературу, використовують місцевий матеріал. Добре працюють студенти Сорокіна, Попова, Бур'янова, Мельцер, Лейдерман (російський відділ); Березінський, Білик, Кушнір, Калиновська, Робоча (український відділ). Виступи цих студентів на семінарських заняттях відзначаються глибиною і змістовністю.

Ряд студентів-філологів працюють недостатньо. До них належать Шейнвальд, Яні, Михайлик (російський відділ), Ніколенко, Мальований (український відділ).

Практика показує, що обговорення на кафедрі успішності студентів з участю студентського активу приносить користь як студентам, так і викладачам.

Д. А. РИБАЧОК.

Спеціалізуємось на міжнародній тематиці

На географічному факультеті під керівництвом Д. І. Богуненка організована лекторська група. Члени лекторської групи — студенти факультету — з ентузіазмом взялися до роботи. Група спеціалізується на читанні лекцій про міжнародне становище, однак попередньо кожний лектор обрав для ґрунтовного вивчення одну країну чи групу країн.

Зараз в нашій групі нараховується 9 чоловік. Студент Албу спеціалізується по Франції, студент Машиністов — по Німеччині, Ру-

жицький — по Великобританії, Дегтяр — по Індії, Полоса — по африканських країнах, Чепалига — по Ліберії, Ларюшин — по США, Луцук — по Китаю, а — по країнах Латинської Америки. З цими лекціями наша група виїжджала в Іванівський район, на ферми, в польові бригади.

Всі учасники нашої групи є членами Товариства по розповсюдженню політичних і наукових знань.

В. КОВАЛЕВСЬКИЙ.

Багато допоміг нам консультант

Гурток історії КПРС, який працює під керівництвом кандидата історичних наук А. П. Іванова, налічує у своєму складі 12 працівників університету.

Протягом 1959—1960 учебного року тут вивчалися теми, що стосуються післявоєнного періоду життя нашої країни: «Боротьба партії за відбудову і розвиток соціалістичного народного господарства в післявоєнний період», «XX з'їзд КПРС про деякі принципи розвитку», «XXI з'їзд КПРС про дві фази комуністичного суспільства і закономірності переходу соціалізму в комунізм», «XXI з'їзд КПРС про політичну організацію суспільства, державний устрій та керівництво в період розгорнутого

будівництва комунізму», «XXI з'їзд КПРС про повну і остаточну перемогу соціалізму в СРСР».

Всі члени гуртка брали активну участь у вивченні історії КПРС, більшість виступали з двома доповідями: Я. Д. Макарчук, Р. Ф. Ярошевська, П. Г. Іванов, Л. О. Ремінна, Б. Я. Бурлака, О. Я. Лебедева, І. М. Крижанівська.

Хочеться відзначити дуже сумлінне ставлення нашого керівника А. П. Іванова до занять в групі. Кожному з нас він допомагав не тільки в розробці плану самостійного вивчення матеріалу, а й у підборі літератури, часто проводив індивідуальні консультації, давав поради, як краще висвітлити те чи інше питання.

О. Я. ЛЕБЕДЕВА.

«ТАКОЇ ГРУПИ ДАВНО НЕ БУЛО»

Як повідомив нашого кореспондента старший викладач кафедри класичного мовознавства В. П. Бриненко, кращою його групою по вивченню латинської мови є друга група I курсу історичного факультету.

— Такої групи у мене вже не було років... 25,— посміхаючись, говорить Василь Петрович.— Звичайно, це перебільшення, але я хочу з повною відповідальністю відзначити цю групу як найкращу.

І далі викладач з теплим хвилюванням розповідає про те, як на протяжні всього учебного року студенти-історики наполегливо вивчали латинську мову, як завжди, на кожному занятті, на кожній консультації, хотіли взяти ще більше, як скромно вони оцінюють свої знання.

Особливим знанням предмету звертали на себе увагу студенти Григоров, Курохта, Маковенко, Корецький та інші.

Ю. Михайлик

Нас водила молодість
в сабельный поход...

Э. Багрицкий.

Это было, как было со всяким:
Отбивали первый удар,
Поднимал батальон в контратаку
В сорок первом году комиссар.
Шел — спокойный, слегка
сутулясь,
И «ура» не кричал, а пел,
Но нашла комиссара пуля,
Только выругаться и успел.
На краю села за стогами
Схоронили его поутру
И послали сыну на память
Комиссарскую кобуру.
Годы шли в футболе и книжках.
И в игре «в войну» без конца,
И носил на боку мальчишка
Кобуру своего отца.
Пусть не все еще понимал он,
Все казалось — идет игра,
Но ему солгать не давала
Комиссарская кобура.
Он из небыли строил были,
В драку лез из последних сил,
И не раз его здорово били,
Потому что задирой был.
Били вправду — не «понарошку»,
И не тратили лишних слов,
Били в спину, валили

подножкой

И лежачего били в кровь.
Только он поднимался не плача,
Он опять кулаки сжимал,
Он не мог поступить иначе,
Потому что уже понимал.
Понимал, что уйдет с годами
Эта мелочь мальчишья драк,
Но останется с ним, как память,
Комиссарская кобура.
И к пути своему готовится,
Намечая его для себя,
Он носил кобуру, — как совесть,
И побавляясь, и любя.

ПАМ'ЯТЬ

(Маленькая поэма)

В портах пароходы сипли,
Наваливался прибой.
Джек Лондон, Гайдар
и Киплинг
Манили нас за собой.
А если в классном журнале
Стояли и двойки у нас,
То мы географию знали,
Как могут мечтатели знать,
Мы знали порты Европы
Пиратским своим чутьем,
Мы гибли на Перекопе
И в Черном море своем,
Японцев в Сибири били,
В песках задыхались в пыли,
Мы десять раз проходили
По льду Гудзонов залив.
Нам так нужны были знания —
Мы утром, с постели вставая,
Устраивали восстания
Рабов на далеких Гавайях.
Мы знали насквозь Атлантику,
Моря в синеватом дыме...
Мы вырастали романтиками,
И мы остаемся ими.

**

Вдали на горизонте синий берег
Впервые после многих дней пути.
Открытие неведомых Америк —
Судьба, которой нам не обойти.
Когда встает тайфун над небом
черным,
Над нашим судном смертью
загуляв,—
Не уступать разнузданному
шторму
И уходит последним с корабля.
Когда во льдах кружит,
петляет вьюга,
Когда в пустыне желтый смерч
свистит,
Нести от смерти раненого друга.
И падать. И ползти. И донести.

**

Столетия сохранили все недаром,
Но мне дороже всех других даров
Спокойная отвага комиссаров,
Их ярость, скрытая под кобурой.
Нет, не в атаках их простая смелость,
Не в звоне их одержанных побед—
А просто петь, смотря в лицо расстрелу,
И умирать, не бросив партбилет.
Им не грозила немощная старость,
Кончавшим жизнь в безудержном бою,
Мечтатели, Колумбы, комиссары
Нам завешали молодость свою.

**

Мы открыли любовь, как страну,
Как страну легенд и поверий.
Мы поверили сразу в одну —
И умом, и сердцем поверили,
Мы узнали заветность встреч
И ненужность мелких расчетов,
Научились любовь беречь
От издевок и анекдотов.
Ей не нужно клятв и присяг,
Только сердце нужно твое,
Потому что свой каждый шаг
Проверяешь мерой ее.
«Да бросьте про это,
Не тратьте слов.
Откуда к поэту
Такая любовь?
Слушаете, читаете,
Кричите — «сила»,
У Пушкина, знаете,
Сколько их было?
Легко фантазировать,
А где права?
Он просто позирует.
Все это слова».

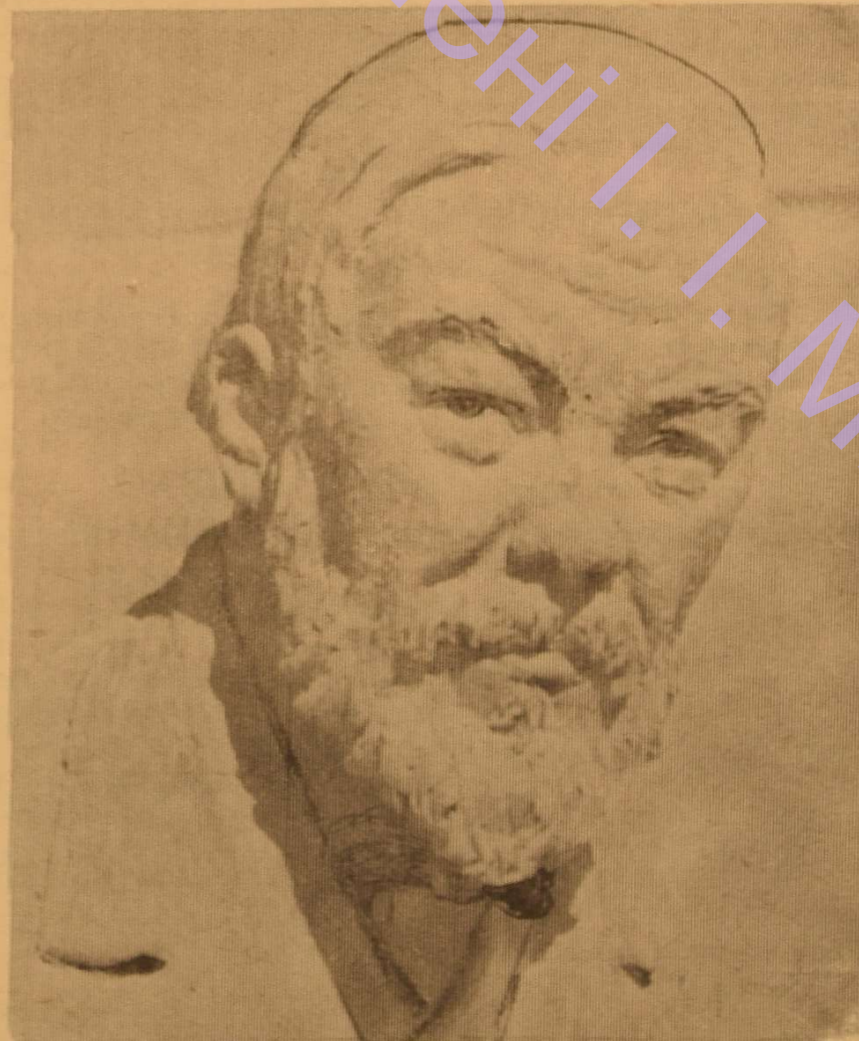
**

Между сплетнями и соседями
Мы несли любовь на ветру.
Мы далекими бригами бредили
И искали труднее труд.
Мы ловили дыхание странного,
Небывалое — наяву,
Каждый раз открывая заново
Удивительную синеву.
Мы учились, томимы жаждою,
Воду в флягах подолгу хранить,
И свое ежедневное, каждое
По большому счету ценить.
Мы учились гореть,

а не вспыхивать.
Не искать любви налегке.
Мы учились губами тихими
Прикасаться к ее руке.
Стали медь отличать от золота,
Наготове встречать врага.
А из всех ветров — мы ведь
молоды —
Полюбилися нам ураган.
Пусть не раз в этой снежной
замети

Мы не те выбирали пути,
Никуда не уйти от памяти
И от времени не уйти.
Мне опять за строками вещими,
Не заснуть, не уснуть до утра.
У меня над кроватью повешена
Комиссарская кобура.

Редактор В. В. ФАЩЕНКО.

Університетський скульптор П. Г. Іванов працює над серією скульптур видатних вчених, які працювали в нашому університеті. Роботи готуються до 100-річчя університету, яке відзначатиметься в 1965 р.

На фото: бюст І. М. Сеченова.

ДО ВІДОМУ СТУДЕНТІВ, ВИКЛАДАЧІВ ТА СПІВРОБІТНИКІВ УНІВЕРСИТЕТУ!

Продовжується передплата на газети та журнали на друге півріччя.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ГАЗЕТИ ТА ЖУРНАЛИ!

Передплата проводиться студентською бібліотекою до 1 червня 1960 року.